

1903-12-29

AFSENDER

Laura Warberg

MODTAGER

Astrid Warberg-Goldschmidt

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Da

Dateringsbegrundelse:

Øverst s. 1 er skrevet "d: 29/12 -" Året er 1903, for fra november dette år til lidt ind i 1904 var Astrid i Nervi, Italien, med Pauline og Heinrich Hirschsprung.

Generel kommentar:

Astrid Warberg og Peter Bichel var forlovet en tid i 1903. Alfred Goldschmidt "kom imellem", og Astrid brød forlovelsen for i stedet at gifte sig med Goldschmidt.

Peter Bichel blev gift med Grethe Jørgensen, som en tid boede sammen med Astrid W og Christine Swane på Bülowsvej i København.

Modtagersted:

Sortedams Dossering 25, Italien,
Genua, Eden Nervi

Modtagerinfo (udskrift, tilskrift m.m.):

På kuverten er adressen i Italien skrevet og overstreget. Den er erstattet af Sortedams Dossering 25. Man må formode, at Astrid var rejst hjem, da brevet kom, hvorefter man har sendt det retur til Laura Warberg.

Omtalte personer:

Peter Bichel

Julie Brandt

Alfred Goldschmidt

- Hornemann, Peter Bs ven

Johanne Christine Larsen

Arkivplacering:

Kerteminde Egns- og Byhistoriske
Arkiv, Laura Warberg til Astrid, 1903-
12-29, 2404

Trykt udgave:

Nej

Proveniens:

Gave til Østfyns Museer fra et medlem

af Warberg-familien

DOKUMENTINDHOLD

Laura Warberg er dybt skuffet over, at Astrid har brudt forbindelsen med Peter Bichel. Laura er nok i Boston, når Astrid kommer hjem fra Italien. Johanne har besøgt den mand, der kom imellem Peter og Astrid, og det er Laura ked af.

Astrid vil formodentlig fortryde sin beslutning.

TRANSSKRIFTION

[Håndskrevet på kuvertens forside:]

Signorina Astrid Warberg

Villa Castella

Eden Nervi

via Genua

Italia [De fire linjer adresse i Italien overstreget]

Danimarca

Sortedams Dossering 25

Copenhagen

[På kuvertens bagside:]

Poststempler.

[I brevet:]

d: 29/12 –

Kære Astrid!

Jeg bliver ved at skubbe det hen med dette Brev, det er ikke saa let for mig, for jeg kan ikke se anderledes paa Sagen, end jeg hele Tiden har gjort. Peter har været hos os baade Juleaften til Juletræ, Juledag til Middag og i Søndags Aftes. Vi ser **alle** noget saa sjældent elskeligt i ham, jeg kan ikke komme over den Sorg det er mig, at min Putte, hvem jeg hidtil har været saa stolt af, ikke kunde "passe til" et saadant Menneske! Som Du har skuffet os! og Peters Ven Hornemann, der skrev saa kønt til Dig og var saa glad ved Partiet. Jeg vil antage, at naar Du kommer hjem, saa er jeg rejst til Boston: Du maa jo nu i Vinter for Alvor tænke paa at skaffe Dig en Livsstilling, vel foreløbig en Plads ved et eller andet. – Johanne gjorde mig den Sorg at rejse ud og besøge det Menneske i Julen, som har krænket os saa haardt og hvem jeg aldrig tilgiver, at han kunde gaa mellem Dig og Peter og ødelægge Din Fremtid. Men dette skal nu være det sidste jeg skriver om det; jeg kan jo intet forandre og Du maa jo saa tage Fremtiden, som den bliver. Der kommer sikkert en Tid, da Du bittert fortryder dette Brud!

Hilsener fra Mor.

Pan beder mig hilse Dig.

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

**KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE**

NY CARLSBERGFONDET

J: 29/12
Kære Albert!
Jeg bliver ved at stirke det
med mig og det er
ikke så let for mig, for jeg
har ikke set andet end
Forsen, end jeg hele tiden har
gjort. Peter har været her og
hørelsen til fulde, jeg
til middag og søndag, alle
vi ser alle meget se spændt
elstelig i ham, jeg kan ikke
komme over den. Jeg det
er mig at gøre. Fulde, kan
jeg faktisk har været se skalk
af ikke den ge. passé til
et sådant hemmeligt! Jeg
der har skuffet at! og Peters
den. Hans navn, der stier
sådant til dig og kan se glad
ved Taktet. Jeg vil endog
at naar den. Men her her
saa er jeg rejst til København.
Når jeg er i sin: Dintet
for Alas regulerer at stop
pe dig en. Lins skilling, vel
fordløbet. Flad ved et
eller andet. — Jakob

gjerne mig den Sorg at
vejsi mig herige det her
rekeri feker som her
spenket os so haaret og
hvem jeg altid vil gaa til
Nan den det gaa mig
egen sig og Peter og alle
begge din Prement.
Her dette skal mig ved
det sidste jeg skives om
det; jeg den jeg vilde for
agard og den mig jeg so
bage Prementiden, som den
bliver. Det kommer sikkert
en tid, da den bitter for
sagden dette grund.
Hilse mig for
Mor.

Den heder mig tillid.